

Seçim Murakabesi 12810

2014-11-23 02:18:14 +0200

İ: Bir seçim daha bitti böylece.

E: Evet. Bir senedir bizi sıkan bir seçimi geride bıraktık.

İ: Oy vermeye gitmeyeceğini sanıyordum.

E: X- *oyum Tayyib'e gitmesin* diye tutturunca ben de oy vermek zorunda kaldım. Normalde planlarımı bozacağım bir seçim değildi. Adamın nasılsa ilk turu geçeceği garanti, %50'yi geçemezse ikinci tura katılırdım. Velakin *desteğimi* erken vermem gerekti.

İ: Bu %52'lik *aptallara* sen de dahilsin yani.

E: Haha, evet. Artık dahilim. Bir sonraki seçimde arabayı alıp konvoya bile katılacak gibiyim. *Tarafsızlığın* sonu.

İ: Neden ona oy verdin? Neden Ekmeleddin veya Selahattin değil?

E: Dediğim gibi, pek *fanatığı* sayılmam. Kişilik olarak diğerlerinden daha iyi olduğuna inanmıyorum. Bir yandan PKK ile pazarlık yapmaya çalışan ve bu yüzden (adına cemaat denen) güvendiği bazı kadrolarca ihanete uğrayan hükümetin destek görmesi lazım. Eleştirilerin hiçbirine cevap verme makamı değilim, vay efendim Faşistti, Ermenilere bunu dedi, Rumlara şunu dedi falan, bunlara kendi cevap versin. Şu an Kürtlerle barış yapma *ihtimali* bulunan tek isim Erdoğan. İstese bu imkanı değerlendirmeyip, senede yüz-ikiyüz gencin ölümüyle devam eden ve kendisi açısından siyasi riski daha az bir yolu da tercih edebilirdi. *Faşist* ve *diktatör* ya hani, hamaset yapmayı da bilmediğini sanmıyorum, iktidarı için çok daha rahat bir yol olurdu kan dökülmeye devam etmesi.

İ: Buna rağmen barış istiyor diyorsun.

E: Buna rağmen barış istiyor ve şu ana kadar gayet somut işaretler var.

İ: Yarın fikrini değiştirmeyeceğini ve gerçek bir diktatör olmayacağını biliyor musun?

E: Bundan korkuyorlar, ancak Erdoğan'ın diktatör olmak için halktan başka bir iktidar kaynağı olması gerek. Ordu gibi, bürokrasi gibi bir iktidar kaynağı. Böyle bir kaynağı yok. Onun aldığı oyu, ordunun da içten severek desteklediği

bir aday alsaydı, diktatörlük gibi bir ihtimal vardı. Ancak bu oyu Türkiye'deki diğer iktidar kaynakları, medya, bürokrasi, yargı, ordu gibi iktidar kaynaklarına rağmen aldı. Onların doğal bir desteği yok. Twitter ahâlisinin bile desteği yok. Erdoğan'ın bu kadar kurumsal muhalefete rağmen *diktatör* olması çok zor.

İ: Olamaz diyemiyorsun ama.

E: İktidarı için halkoyuna *muhtaç* hiçkimse diktatör olamaz. İktidarını diğer kurumlar nezdinde geçerli kılacak kadar *saygın* biri de değil.

İ: Bunlar ilginç itirazlar. *Beceremez* diyorsun.

E: *Yapmaz* veya *istemez* demiyorum, evet, *beceremez* diyorum, diktatörlük askeriye gibi, bürokrasi gibi bir destek ister. Bu destek olmadığı sürece, her şeyi kanunlarla idare etmek zorunda ve onların da her zaman istediği gibi çıkmamak gibi bir alışkanlığı var. Anayasa değişikliğini bile yapamadı son döneminde.

İ: Peki neden bu kadar sevmeyeni var?

E: Çünkü onlara kendi beceriksizliklerini hatırlatıyor. Erdoğan'ın yükselişine engel olamadılar, normalde beğenip de şirketlerine müdür bile yapmayacakları bir adamın, Başbakan veya Cumhurbaşkanı olmasını hazmedemiyorlar. Herkesin haddini bildiği, ayakların ayak, başların baş olduğu günleri özleyiyorlar. *Saygıdeğer* görmüyorlar ve kafalarındaki Başbakan/Cumhurbaşkanı resmiyle karşılaştınca, Erdoğan pek bir atarlı, pek dikenli bir adam.

İ: Nasıl bir adam lazım?

E: Ona küfredenlerin hepsi, Türkiye'nin ve Türk halkının dünyadaki konumunun *ikinci sınıf* olduğunu bir şekilde *öğrenmiş* insanlar. Kafalarındaki *birinci sınıf* insanlara nazaran Türklerin *geri* olduğunu düşünüyorlar.

İ: Bu yanlış mı?

E: Söylediklerinin içeriği doğru olabilir. Yani Türkler, kendilerinin *geri* olduğuna dair delil arayanların boş döneceği bir millet değil. Müziğinden, sanatından, şehirciliğinden, insan davranışlarından, ahlakından *iyileştirilebilecek* çok örnek bulabilirsiniz.

İ: O zaman doğru söylüyorlar diyorsun.

E: Ancak içeriğin doğru olması, Erdoğan veya Türklerin ekseriyeti hakkındaki tesbitlerinde haklı olmaları, bu konularda herhangi bir fayda sağlamıyor. Yani, tamam, Türkler daha iyi ve nezih insanlar haline gelmeli ancak bunu nasıl yapacakları konusunda bu ekşi güruhun bir fikri yok. Arada bir *fikir şeyetmeleri* gerektiğinde *halkı eğitmeliyiz* diye bir şeyler saçmıyorlar.

İ: Erdoğan'ın buradaki faydası ne?

E: Erdoğan en azından insanlardaki bu aşağılık kompleksini aşma ihtimali olduğunu, bu ülkede de gelişmenin veya kendi irademizle savaş bitirmenin mümkün olduğunu gösteriyor. Bunlar *beyazların* heyecanlanacağı kadar ileri adımlar değil belki, memleketin bir anda sanat fişkırma başlamasını,

insanların birbirine daima gülümseyip, ter kokmayıp, hiç yere tükürmemesini ve memlekete gelen turistlere akıcı İngilizce konuşmalarını tercih ederlerdi. Bununla beraber bir gün bunların olabilmesi için de, bizim bu safhadan geçmemiz, kendi insanımızla barış yapabilecek hale gelmemiz gerekiyor. *Üzerinde güneş batmayan* İngiliz imparatorluğunun, 15. yüzyıldan beri *tek devlet* saydığı İskoçya Eylül ayında bağımsızlığı oyluyor ve bunun için iç savaş çıkıyor. Bir gün burada da Kürtlerin böyle rahat karar verebilmeleri için Erdoğan'ın attığı adımlar lazım. Bir gün *tehcirde giden Ermenilerin çocuklarına vatandaşlık* verilebilmesi için, Erdoğan'ın milliyetçiliği artık matah bir kavram olmaktan çıkarması lazım.

İ: Adam *afedersiniz Ermeni* dediler dedi ama...

E: İnsanlar Erdoğan'ın kendisinin *süper* olmasını istiyor, bu *eğitilmiş* arkadaşları o kadar eğitmişler ki, kendilerini Atatürk'ün kurtardığına inanıyorlar ve hala benzer bir kurtarıcının gelip, bu milleti içinde bulunduğu durumdan kurtarmasını bekliyorlar. Bu milletin %95 ve belki daha fazlası, *Ermeni* sözünü hakaret addeder. Erdoğan da bu milletin seçtiği, kafası büyük ölçüde onlar gibi çalışan biri. *Ermeni* onun için de hala bir hakaret olabilir. Ancak bir gün Ermenilerle barış yapılacaksa, en muhtemel yol hala onun açtığı yol.

İ: Kendi fikrinin önemi yok diyorsun?

E: Önemi yok demiyorum, hatta *o sözünden dolayı özür dilemeli* de diyorum, bununla beraber onun zenginleştirdiği ülkeden yurtdışına çıkan her insanın, yurtdışıyla iş yapmak zorunda olduğu için milliyetçiliği yumuşayan her insanın bir gün Ermenilerle barışmaya olan katkısı, dil sürçmesi kabilinden ettiği bu lafa nazaran çok daha fazladır diyorum. Erdoğan kafasının içinde gerçekten bir faşist olabilir, ancak meydana getirdiği sosyal cereyanın ürettiği insanlar onun kafasında insanlar olmayacak.

İ: Kendi gibi insanlar üretmiyor diyorsun?

E: Bundan korkuyorlar. Hepimizin *küçük Tayyipler* olmasından. Erdoğan'ın elinden böyle bir şey gelmez, kimsenin elinden gelmez. Bu memleket 80 sene bizi *küçük Kemaller* haline getirmeye çalıştı ve sonuca bak. Bunlar seçim kazanmakla, Başbakan, Cumhurbaşkanı olmakla mümkün değil. Tayyip Erdoğan istese de ülkeyi bir İslam devletine çeviremez. Tekrar olacak ama bundan korkanlar, Kemalist eğitimin *tek adam* eğitiminden başarıyla çıkmış olanlar. Atatürk'ün Cumhuriyet'i *yoktan varettiğine* inanacak kadar safsa, Erdoğan'ın da *vardan yokedeceğine* inanacak kadar saftır. Kemalizm'in kafalardaki asıl zararı bu oldu. Yazık.